

MARNIX GIJSEN EN HET HAZEGRAS.

Wie had ooit kunnen denken dat de auteur van "Joachim van Babylon" zijn amoureuze carrière begonnen is op het Hazegras !

De bekentenis daarvan vinden we in het korte stuk "Nostalgie naar het Hazegras, Oostende" uit de verhalenbundel "De grote God Pan", opgenomen in : Marnix Gijsen, Verzamelde Verhalen, Davidsfonds, Leuven 1975 (p. 345-350).

De anekdote dateert van vóór 1914. Te Antwerpen verhuurt Gijsens moeder kamers aan een Oostendse loods en met diens vrouw en zijn twee kinderen, Theo en Fransje, mag de piepjonge Albert Goris voor een maand naar de grote badstad. Onze latere romancier komt terecht op het Hazegras, op een driehoekig pleintje met een rangeerstation(welk pleintje is hier bedoeld ?) waar de grootouders van Theo een café houden met een danszaal. Van het strand ziet hij niets maar met Theo leert hij des te beter - van uit zijn kindervisie - het Hazegras kennen met zijn fel uitgaansleven, zijn bordelen, het lokaal "De Koning van Spanje" (later weggebomd), het Spookhuis (wie kan dat gebouw thuiswijzen ?) en tenslotte het meisje Elza dat met een schotel stroop een voorbarig eind maakt aan zijn vakantie.

Heeft M. Gijsen zijn bekende afkeer van dialecten in Antwerpen opgedaan, door die Oostendse familie ? Op het Hazegras heeft hij "bottel" en "strange" leren zeggen, waarschijnlijk met een grijns, want zijn weerzin tegen de streektalen spreekt duidelijk uit de opmerking dat het taaltje van Theo's grootouders - het Oostends dus - voor hem Chinees was.

Eerst veertig jaar later heeft hij het Hazegras met heimwee teruggezien. Fel veranderd natuurlijk.

G. Billiet

"TIEN JAAR VERDWENEN".

De Kon. Maatsch. Balboogschutters "Sint-Joris", was een 10-tal jaren haar "DEKENKETEN" kwijt. Ik herinner mij nog goed de eerste tijd toen "hij" zoek was. De verslagenheid was groot, overal werd gezocht, de dagbladen maakten er melding van, alles werd in het werk gesteld het stuk uit de jaren 1900 terug te vinden. Niets baatte.

En op het onverwachts is "hij" terecht gekomen !!! De klubvreugde was groot, de vindere bedankt... maar de dagbladen maakten er geen melding van.

Het stuk zelf heeft alleen klubwaarde en historische waarde uit de jaren 1900. Wie kan er iets meer over vertellen ?

"Een Sint-Joris-vriend".